

Українське ж законодавство у сфері захисту інформації, на думку Ю. Омельченка, вимагає дуже серйозного доопрацювання. «Потенційно існує ймовірність того, що кіберзлочинність буде виштовхуватися з Європи, то вона буде перебиратися в Україну. Та й уже цей процес відбувається», - зазначив експерт.

При цьому директор департаменту Microsoft відзначив, що іноземці дуже високо цінують українські «світлі голови» і щосили вже використовують їх знання для вчинення протиправних дій. У зв'язку з цим представник СБУ Тарас Белов нагадав, що минулого року правоохоронні органи «розібралися» з цілою групою таких осіб, які продавали свої - дуже висококласні - хакерські розробки за кордон.

Таким чином, кіберзлочинність - це проблема, з якою зіштовхнулася планета у 21 столітті, і яка обіцяє рости та поглинати все більше коштів. Незважаючи на усі заходи, що їх приймають окремі особи, фірми, а також держава, кіберзлочинність продовжує свою діяльність, збільшуючи прибутки порушників та зменшуючи вміст кишень пересічних громадян. Тому сьогодні особливо важливо переглянути усі існуючі заходи та активно розробляти нові, що принесуть більшу користь та надійніший захист від кіберзлочинців.

Але аналіз сучасного громадського життя показує, що найекзотичніші та малочисельні в недалекому минулому для нашого суспільства злочини зараз отримують дуже широке розповсюдження та серйозний суспільний резонанс.

СУКУПНІСТЬ ЗЛОЧИНІВ ЯК ВИД МНОЖИНИ ЗЛОЧИНІВ

Курсант 206 навчальна група **Бойко К.Р.**

Науковий керівник: доцент кафедри кримінального права,
кандидат юридичних наук **Шармар О.М.**

Сукупність злочинів є однією з найважливіших та складних проблем теорії кримінального права, якій приділялась велика. Однак, незважаючи на досить детальне розроблення

даної проблеми в науковій літературі, не існує єдиної одностайної позиції при кваліфікації злочинів стосовно відмінності сукупності злочинів від складеного злочину.

Значний внесок у вирішення проблем кримінально-правової характеристики множинності, в тому числі сукупності злочинів ,зробили у своїх працях вчені, зокрема ,М.І. Бажанова, М.І. Блум, Я.М. Браїніна, Р.А. Галіакбарова ,В.С. Зеленецький, В.О. Навроцький, І.Б. Агаєв, А.М. Алакаєв, Ф.Р. Рагімова, І.В. Рашковець та ін.

Згідно з ч. 1 ст. 33 КК України сукупністю злочинів визнається вчинення особою двох або більше злочинів, передбачених різними статтями або різними частинами однієї статті Особливої частини цього Кодексу, за жоден з яких її не було засуджено. При цьому не враховуються злочини, за які особу було звільнено від кримінальної відповідальності за підставами, встановленими законом.

Деякі автори вважають, що сукупність “утворюється” при вчиненні лише різнорідних злочинів. Зокрема, О.М. Яковлєв писав, що “відмінність сукупності злочинів від інших видів множинності злочинних діянь є у тому, що сукупність утворюють не будь-які, а різнорідні злочини (однорідні ж злочини утворюють повторність або спеціальний рецидив)

Як окрема форма множинності злочинів їх сукупність відповідно до ч. 1 ст.33 КК характеризується такими специфічними ознаками:

а) вчинення однією особою двох або більше злочинів, передбачених різними статтями або різними частинами однієї статті Особливої частини КК;

б) за жоден із злочинів на час вчинення останнього з них особа не була засуджена;

в) не повинен розглядатись як елемент сукупності злочин, за який особу було звільнено від кримінальної відповідальності за підставами, встановленими законом.

Позиції українських вчених щодо виділення видів цієї форми множинності злочинів можна поділити на дві групи.

Перша група вчених займає позицію, що у теорії кримінального права та у судовій практиці необхідно розрізняти два види сукупності злочинів: а) ідеальну сукупність; б) реальну сукупність.

Бажанов зазначає, що у науці кримінального права традиційно сукупність злочинів поділяється на два види: сукупність ідеальну і сукупність реальну.

Відмежовуючи реальну сукупність злочинів від сукупності ідеальної, слід звернути увагу на таке.

По-перше: на відміну від ідеальної сукупності, де одним діянням вчинюється два або більше злочини, при реальній сукупності вчинені діяння визнаються двома або більше самостійними (окремими) злочинами.

По-друге: якщо при ідеальній сукупності злочини, які її «утворюють», вчинюються одночасно, то при реальній сукупності між такими злочинами обов'язково має бути певний розрив у часі.

ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ КОРУПЦІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ЇЇ ПОДОЛАННЯ

Курсант 402 навчальної групи **Бортник О.В.**

Науковий керівник: доцент кафедри економічної безпеки, кандидатюридичних наук **Томма Р.П.**

Як відмічено в Національній антикорупційній стратегії на 2011–2015 роки, схваленій Указом Президента України №1001/2011 від 21 жовтня 2011 року: «Корупція в Україні набула ознак системного явища, яке поширює свій негативний вплив на всі сфери суспільного життя, все глибше укорінюючись у повсякденному житті як основний, швидкий та найбільш дієвий протиправний засіб вирішення питань, досягнення певних цілей. Масштаби поширення корупції загрожують національній безпеці України».

За результатами проведених наукових та соціологічних досліджень, масштаби корумпованості влади мають тенденцію